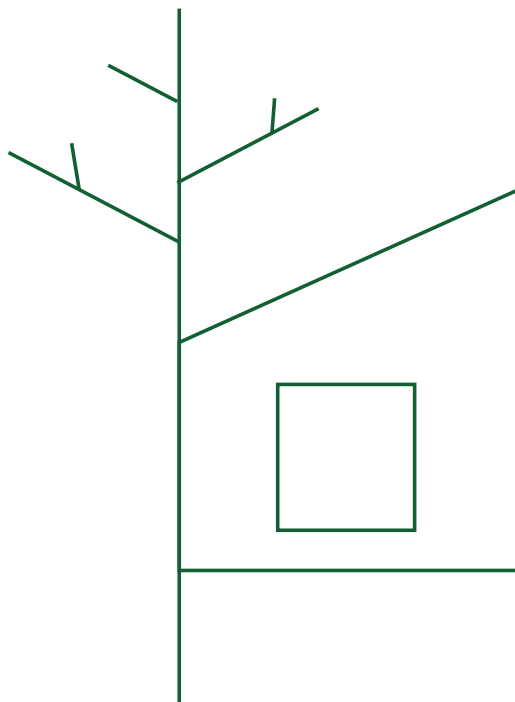

HOSPIC V KORUNÁCH STROMŮ

LADA LUTKOVA
5.semestr ATSBP

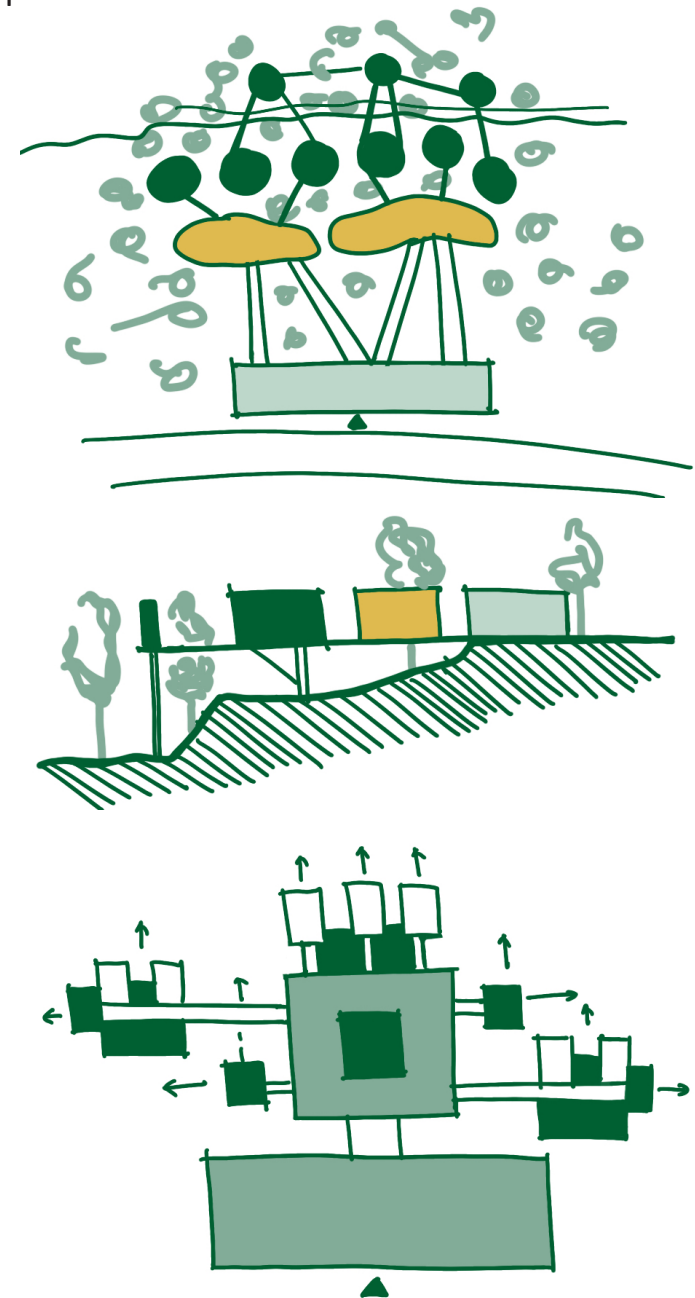
ATELIÉR TESAŘ-BARLA
15127 ÚSTAV NAVRHOVÁNÍ I
ZS 2024/2025

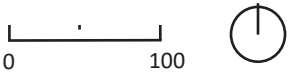
Co je to domov? Nikdy nenajdeme jednoznačnou odpověď na tuto otázku. Pro každého z nás tento pojem znamená něco jiného a existuje v různých měřítkách. Domovem může být vlastní pokoj, byt, vila, město, stát, ale i celá planeta. Naše představa domova není konstantní v čase – ve 20 letech vnímáme domov úplně jinak než v 5 nebo 80.

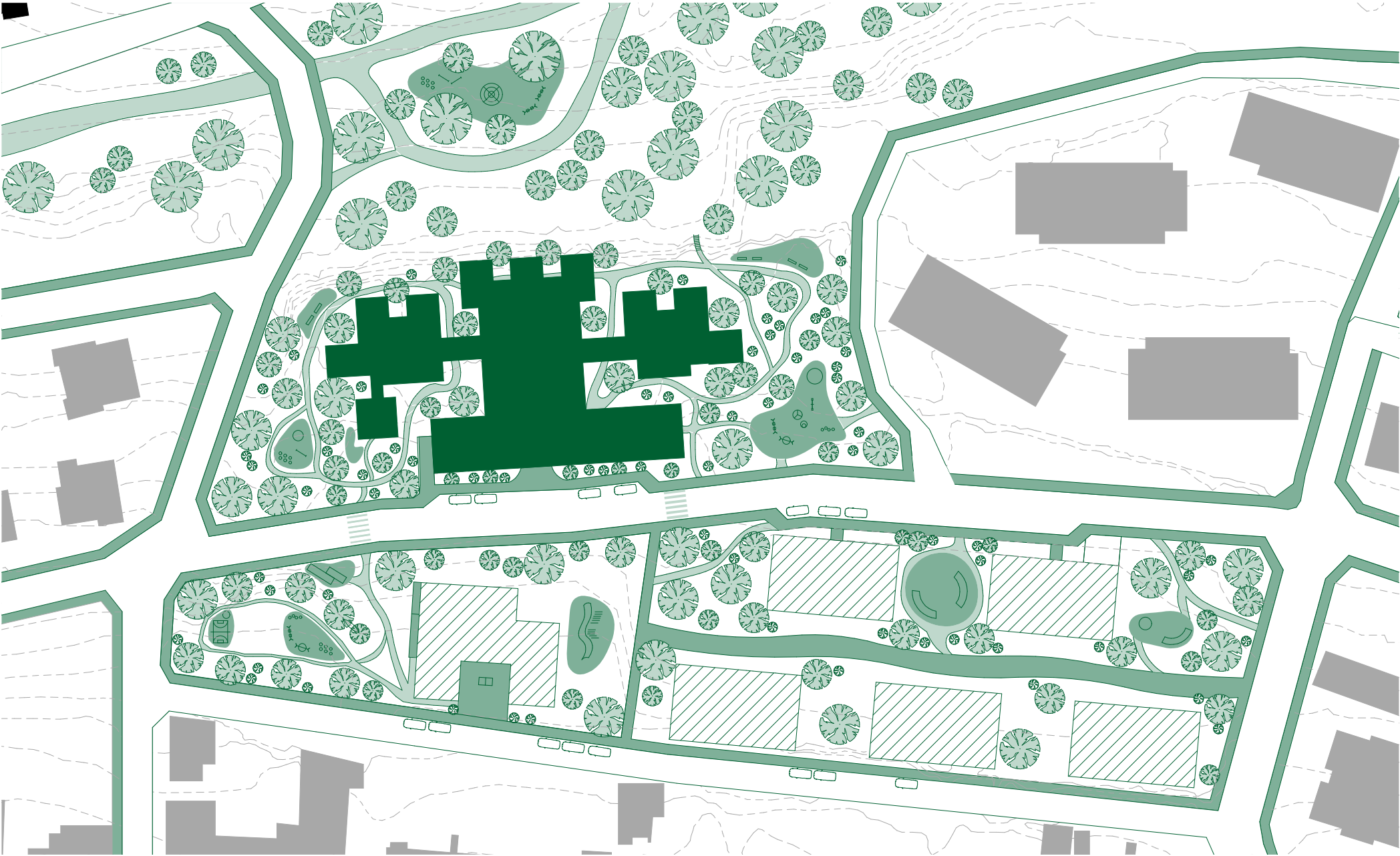
Člověk ani nemusí mít jen jeden domov; může jich mít dva, tři, pět. Sama jsem to zažila. Před třemi lety jsem opustila svůj původní domov, kde jsem měla vše: rodinu, přátele, vlastní pokoj, kytku, psa... Zpočátku jsem se cítila úplně ztraceně, necítila jsem se v bezpečí a chtěla jsem se vrátit zpět. Po dvou letech jsem však získala nový domov. Vytvořila jsem ho sama pro sebe – nejen tím, že jsem zde našla lidi, které mám ráda a mám tu důvod být, ale i tím, že mám konkrétní místo, které mohu nazývat domovem. I když bydlím na koleji, v malém dvoulůžkovém pokoji 3x4 m, cítím se tam doma, cítím se tam bezpečně a pohodlně. Mám útulnou půlku pokoje, mám novou kytku, mám koberec, na který se můžu posadit, a další věci, které jsem koupila nebo udělala pro sebe. To dokazuje, že člověku stačí i úplně malý koutek, kde má svobodu vytvořit si vlastní svět, v němž bude šťastný.

O tom, že pocit domova spočívá v drobných věcech a že člověk se může cítit doma téměř kdekoli, přemýšlí také Michail Bulgakov ve svém románu Mistr a Markétka. Mistr žil sám v malém suterénním bytě. „A najal si u soukromníka dva pokoje v suterénu malého domku se zahradou, ... Samostatný byt pod uzavřením, k tomu předsínka a v ní výlevka, ... malá okénka těsně nad vydlážděnou cestičkou, která vedla od branky. Naproti ve vzdálenosti čtyř kroků rostl u plotu šefík, lípa a javor. V zimě jsem jen zřídka vidával venku za oknem čísi černé boty a slyšel, jak sníh křupe pod nohama. U mě v kamnech věčně veselé plápolal oheň. Nepozorovaně přišlo jaro a já sledoval zamženými okny zpočátku hole, pak zeleně obalené šefíkové keře.“ Ten byt byl malinkatý, ale velmi útulný. Mistr popisuje detaily toho, co tam bylo, a právě mluví o úplných drobnostech, které ale byly pro něho velmi důležité. „Otevřu okna, usadím se ve druhém pokoji, velkém jako dlaň,“ ... „To máme – tady pohovka naproti druhé mezi nimi stolek a na něm rozkošná noční lampička, pod oknem knihy, tuhle malý psací stůl a v prvním pokoji – měřil celých čtrnáct metrů! – knihy od země až do stropu a pak kamna. Kouzelně zařízený byt!“ Markétka byla manželkou bohatého muže, žila v luxusním bytě, ale přesto nebyla šťastná. Když se potkali, oba byli úplně šťastní v tom malinkatém suterénu Mistra. Markétka svou přítomností dotváří ten obraz domova, který před ní byl jakoby neúplný. „Ona se nejdřív opásala zástěrou a v úzké předsínce s výlevkou, ... zapálila na stole petrolejový vaříč, uvařila snídani a prostřela na oválném stole v prvním pokoji. Za májových bouří, kdy se kolem poloslepých oken s rachotem řítily pod práh vodní záplava a hrozila zatopit jejich poslední útulek, milenci roztápěli kamna a pekli v nich brambory. Z brambor se kouřilo a černá šlupka špinila prsty. Ve sklepě se ozýval smích, zatímco keře v zahradě střeptávaly po dešti ulámané větvičky a bílé hrozny.“ Ona je součástí toho obrazu domova a obrazu šťastného života v hlavě u Mistra. Ten jejich útulný suterén se pro milence stává ideálem jejich společného klidného života. Na konci románu se oba znovu ocitli ve sklepním bytě malého domku a našli tam štěstí a klid. Spolu si sami pro sebe vytvořili domov, a ten jeho obraz vznikl z malinkých věcí: buď ten výhled z okna, nebo knihy pod oknem, nebo noční lampička. Ale i Markétka u vaříče byla nedílnou součástí tohoto obrazu. Důležité je nejen to, jak je ten byt zařízený, ale i to, jak a s kým obyvatel tam trávil čas.

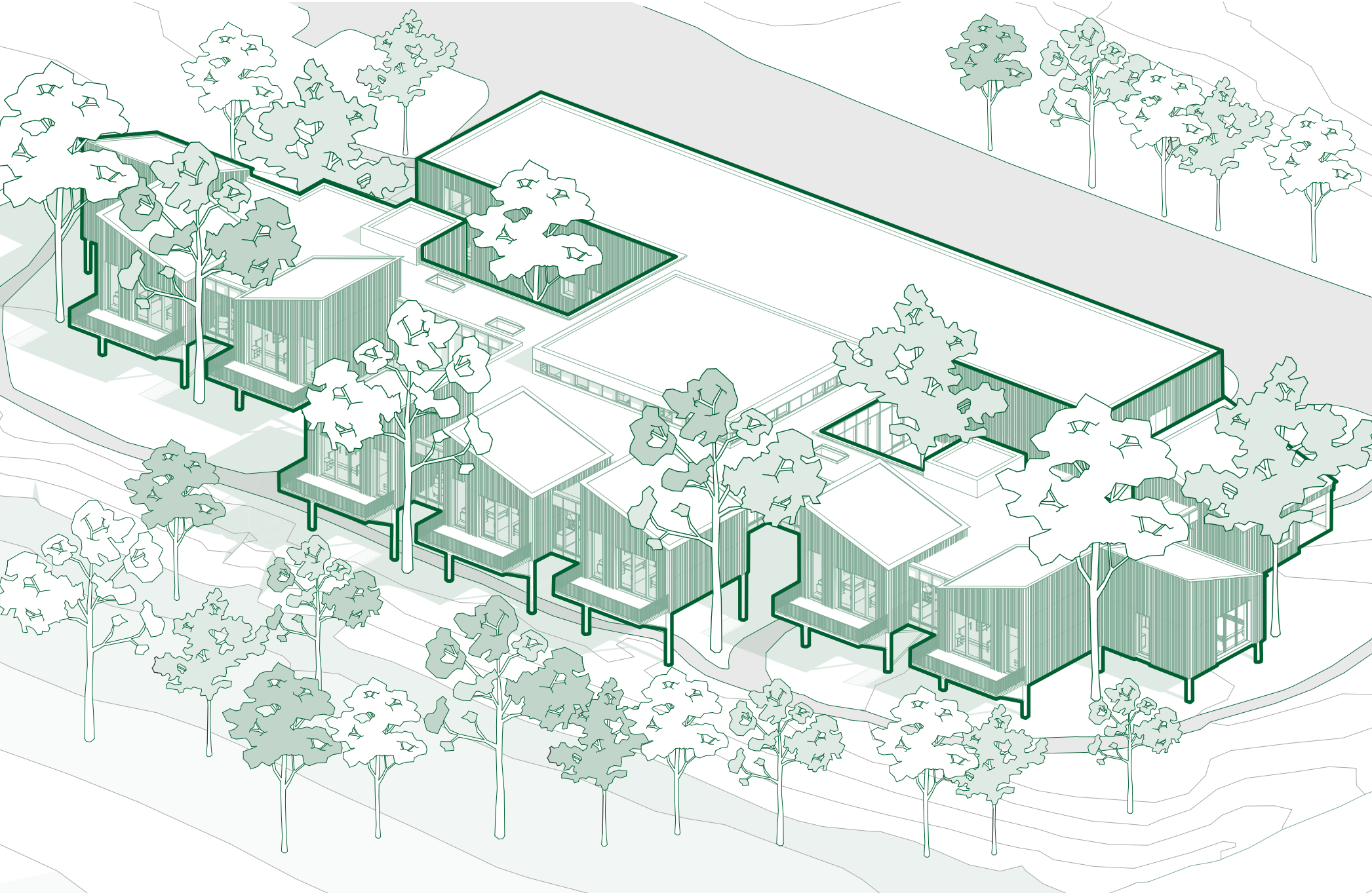
Ale jak může architekt vytvořit ten samý pocit domova pro někoho jiného? Architekt nabízí pouze podnět, aby si člověk mohl vytvořit komfortní prostředí podle sebe. Navrhovaný prostor musí umožňovat uživateli měnit uspořádání podle svých potřeb. Vytváříme prostor pro člověka, který je bytost proměnná, který chce, aby jeho domov poskytoval svobodu měnit věci kolem sebe tak, aby odpovídaly jeho aktuálnímu pohledu na svět. A proto interiér by měl být také živý a proměnlivý v čase. Člověk chce mít místo na květinu, o kterou se stará, koutek pro domácího mazlíčka nebo velký regál na knihy. Uspořádání pokoje, bytu či vily by nemělo řídit život uživatelů, naopak oni by měli rozhodovat, jak bude vypadat jejich domov v této konkrétní okamžik. Musíme navrhovat tak, aby člověk mohl přesunout pohovku nebo skříň, koupit novou deku nebo koberec, nebo dokonce vymalovat jednu stěnu, a tím nezkažil náš návrh, ale naopak ho posílil. Byt, pokoj či dům by měl také poskytovat prostory i podněty pro setkávání se s rodinou, přáteli, a zároveň klidnější kouty pro samotu. Člověk obydlí ten pro něho vytvořený prostor, a musíme se s tím počítat od začátku a pomáhat mu. Vytvářet kouty a otevřená místa, nabízet různé režimy osvětlení, dávat do interiéru mobilní nábytek. Uživatel tak bude mít pocit, že toto místo mu patří a že může rozhodovat, co a kde se bude dít, a pak tam bude šťastný.

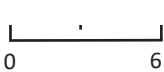

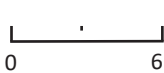
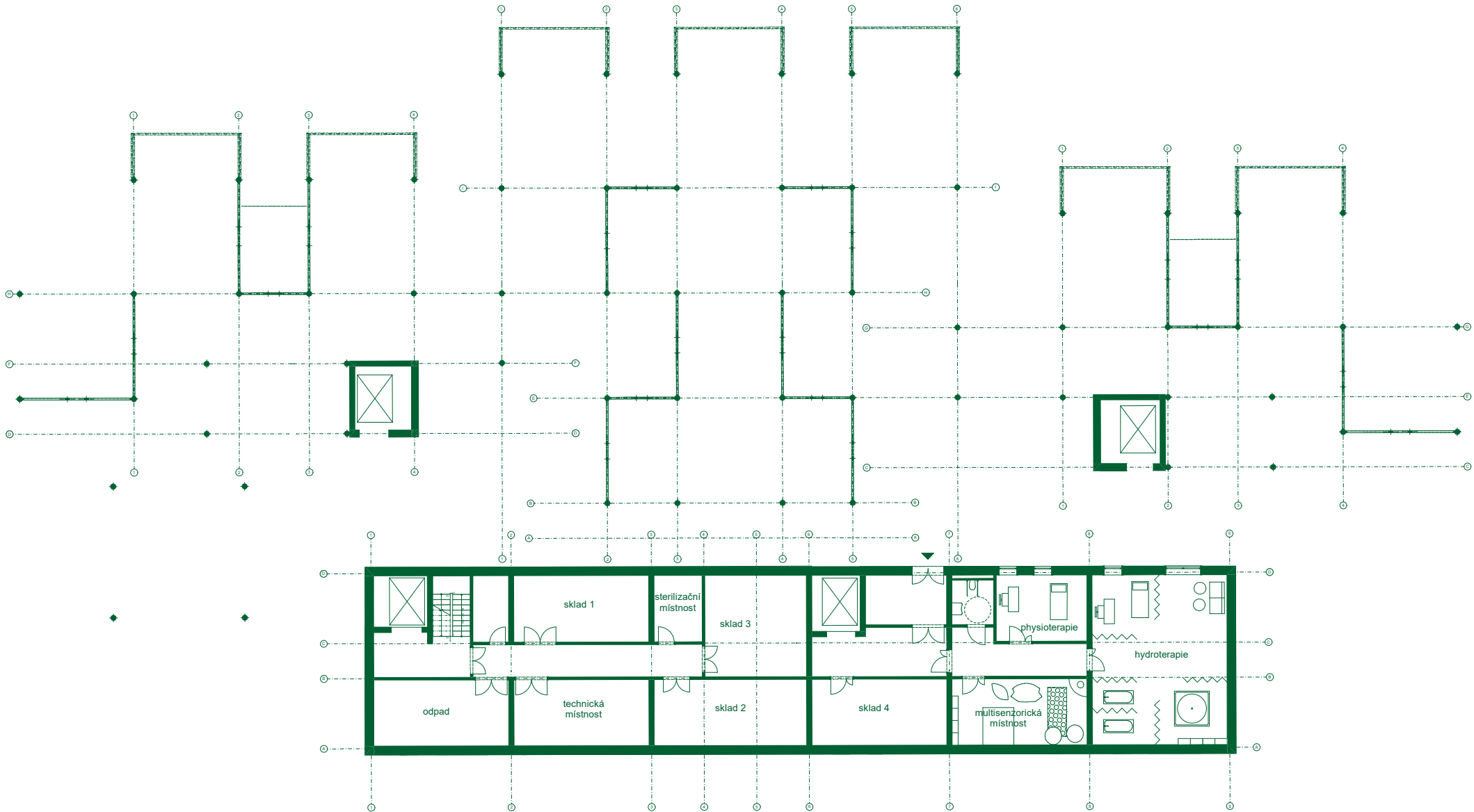

AXONOMETRIE

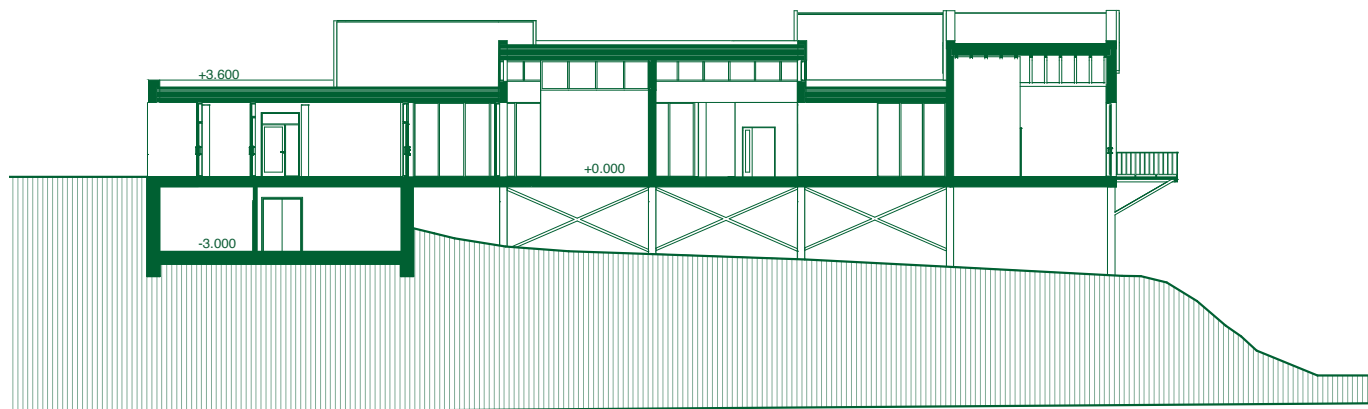

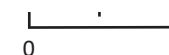
ŘEZ A-A

M 1:300

POHLED VÝCHODNÍ

M 1:300

POHLED JIŽNÍ

M 1:300

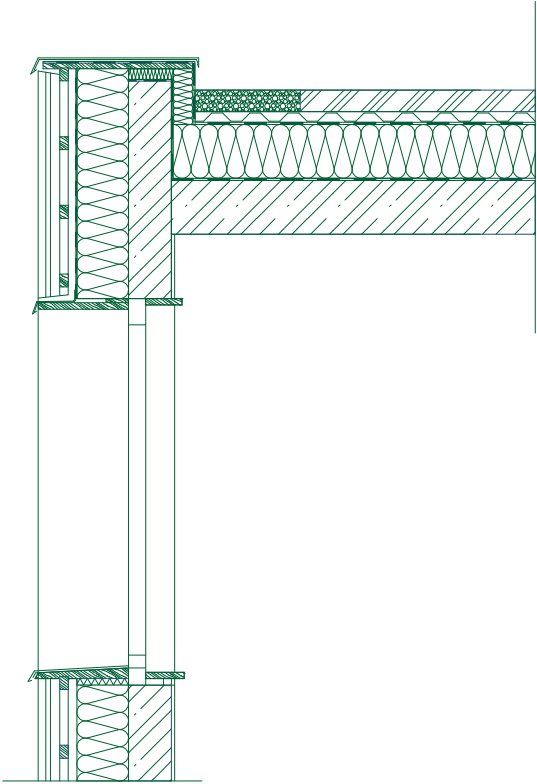

POHLED SEVERNÍ

M 1:300

0 6

HOSPIC V KORUNÁCH STROMŮ

Vedoucí práce

doc. Ing. arch. Jan Jakub Tesař, Ph.D.

Ing. arch. Matěj Barla

Konzultanti

Esej: Mgr. Vladan Klement, Ph.D.

Krajinářská architektura: Ing. Zuzana Štemberová

BIM: Ing. arch. Ondřej Vápeník

BIM: Ing. Ivana Vinšová

Hosté ateliéru

doc. Ing. arch. Jakub Kynčl, Ph.D. (knesl kynčl architekti)

Ing. arch. František Brychta (Nadace rodiny Vlčkových)

PhDr. Jitka Barlová, Ph.D. (Společnost pro ranou péči)

Ing. Dagmar Lanzová (NIPI bezbariérové prostředí)

Ing. Milena Antonovičová (NIPI bezbariérové prostředí)

Ateliér Tesař–Barla

15127 Ústav navrhování I

Fakulty architektury

České vysoké učení technické v Praze

zimní semestr 2024/2025